

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 maja 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy G. L. (1) na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 762,93 zł ustaloną w decyzji z dnia 10 lipca 2012 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 18 lat, 1 miesiąc, 27 dni tj. 217 miesięcy oraz okresy nieskładkowe: 8 miesięcy, 4 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi): 1 rok, 10 miesięcy, 20 dni. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 2 lata, 6 miesięcy, 24 dni, tj. 30 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,15\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 249,50 \text{ złotych}$

$(217 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 179,36 \text{ złotych}$

$(22 \text{ miesiące nieskładkowe} \times 1,3\%) : 12 \times 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 18,16 \text{ złotych}$

$(8 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 3,69 \text{ złote}$

RAZEM = 450,61 złotych

$450,61 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 94.177,49 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów: od 6 grudnia 1979 r. do 8 grudnia 1979 r., gdyż w w/w okresie nie była opłacana składka na ubezpieczenie społeczne z powodu nieobecności niepłatnej.

/decyzja – k. 40 plik V akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 maja 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. – w związku z przeliczeniem kapitału początkowego – przeliczył G. L. (1) emeryturę od 1 lutego 2018 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kapitał początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 244779,68 zł,

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 254,80 miesięcy

- wyliczona kwota emerytury wyniosła 960,67 zł

Wysokość emerytury od 1 marca 2018 r. wyniosła 1.095,31 zł brutto.

Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie: od 1 marca 2018 r. – 215,84 zł.

/decyzja – k. 41 – 42 plik V akt ZUS/

Ubezpieczona G. L. (1) uznała w/w decyzje za krzywdzące i wniosła od nich odwołania.

/odwołanie – k. 3, k. 3 w aktach VIII U 1405/18, k. 3 w aktach VIII U 1406/18/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań od decyzji z 2018 roku i odrzucenie odwołania od decyzji z 2012 roku.

/odpowiedź na odwołanie – k. 15, k. 12 w aktach VIII U 1405/18, k. 12 w aktach VIII U 1406/18/

Zarządzeniem z dnia 27 lipca 2018 r. połączono sprawy VIII U 1405/18, VIII U 1406/18 ze sprawą VIII U 1404/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 22 w aktach VIII U 1405/18, k. 22 w aktach VIII U 1406/18/

Na rozprawie w dniu 15 stycznia 2019 roku pełnomocnik ZUS wskazał, iż organ uznał, że wnioskodawczyni odwołuje się również od decyzji z 2012 roku bowiem ubezpieczona załączyła kopię tej decyzji do odwołania.

/e-protokół z 15 stycznia 2019 roku 00:02:40/

Pełnomocnik wnioskodawczyni w piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2019 r. poparł odwołania ubezpieczonej od decyzji z 8 maja 2018 r. Podkreślił, iż wnioskodawczyni nie odwołuje się od decyzji z 2012 roku a jedynie wskazuje na nieprawidłowości zawarte w tej decyzji, które są kontynuowane w zaskarżonych decyzjach. Wniósł o wystąpienie do organu rentowego o wskazanie dokumentacji na podstawie której przyjął, że okres od 6 do 8 grudnia 1979 r. tj. okres zatrudnienia w Zakładach (...) należy traktować jako okres nieskładkowy. Nadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego do spraw księgowości i wyliczenia emerytur, celem ponownego przeliczenia kapitału początkowego przy uwzględnieniu i zaliczeniu do okresów nieskładkowych okresu od 6 do 8 grudnia 1979 r. (tj. okresu zatrudnienia w Zakładach (...)) oraz okresu od 25 marca 1994 r. do 1 lipca 1997 r. (tj. prowadzenia przez Skarżącą działalności gospodarczej).

/pismo procesowe – k. 51 – 52/

Na rozprawie w dniu 7 marca 2019 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone w żadnej części. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 7 marca 2019 r. - 00:04:11 – 00:04:45 – płyta CD – k. 57/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. L. (2) urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawczyni w okresie od 25 marca 1994 r. do 17 czerwca 2012 r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz dodatek pielęgnacyjny.

/bezsporne/

Decyzją z dnia 24 listopada 2011 r. ZUS I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy G. L. (1) na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy ustalony w decyzji o jej przeliczeniu w związku ze zmianą podstawy wymiaru – w wysokości 62,49%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynosząc ego 62,49% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 18 lat, 1 miesiąc, 29 dni tj. 217 miesięcy oraz okresy nieskładkowe: 8 miesięcy, 4 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi): 1 rok, 10 miesięcy, 20 dni.

Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 2 lata, 6 miesięcy, 24 dni, tj. 30 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,15\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 249,50 \text{ złotych}$

$(217 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 179,36 \text{ złotych}$

$(30 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 13,35 \text{ złotych}$

RAZEM = 442,21 złotych

$442,21 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 92.421,89 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów: od 19 kwietnia 1985 r. do 24 kwietnia 1985 r. (...) z uwagi na błędna datę urodzenia w wystawionym świadectwie pracy.

/decyzja – k. 17/18 plik V akt ZUS/

Decyzją z dnia 9 grudnia 2011 r. ZUS I Oddział w Ł. – z urzędu ponownie ustalił kapitał początkowy G. L. (1) na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 762,93 zł ustaloną w decyzji z dnia 24 listopada 2011 r. o ustaleniu kapitału początkowego.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 18 lat, 1 miesiąc, 29 dni tj. 217 miesięcy oraz okresy nieskładkowe: 8 miesięcy, 4 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi): 1 rok, 10 miesięcy, 20 dni. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 2 lata, 6 miesięcy, 24 dni, tj. 30 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,15\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 249,50 \text{ złotych}$

$(217 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 179,36 \text{ złotych}$

$(30 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 762,93 \text{ złote (podstawa wymiaru)} = 13,35 \text{ złotych}$

RAZEM = 442,21 złotych

$442,21 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 92.421,89 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów: od 19 kwietnia 1985 r. do 24 kwietnia 1985 r. (...) z uwagi na błędna datę urodzenia w wystawionym świadectwie pracy.

/decyzja – k. 25/26 plik V akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona G. L. (1) i wyrokiem z dnia 11 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 178/12 oddalił odwołanie wnioskodawczyni i zasądził od Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adw. A. K. kwotę 73,20 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że nie ma podstaw dla zaliczenia okresu prowadzenia działalności gospodarczej przez skarżącą w okresie od 1 kwietnia 1992 r. do 1 lipca 1997 r. z uwagi na fakt nieopłacenia przez G. L. (1) składek na ubezpieczenie społeczne.

/wyrok – k. 33 w aktach VIII U 178/12, uzasadnienie – k. 39 – 41 w aktach VIII U 178/12/

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 18 lipca 2013 r. w sprawie III AUa 1673/12 na skutek apelacji ubezpieczonej zmienił zaskarżony wyrok w pkt 2 w ten sposób, że przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi adw. A. K. kwotę 73,80 zł tytułem nieopłaconej pomocy udzielonej z urzędu, oddalił apelację w pozostałej części i przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi adw. A. K. kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w drugiej instancji.

/wyrok – k. 75 w aktach VIII U 178/12/

Decyzją z dnia 22 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS z urzędu przyznał wnioskodawczyni G. L. (1) zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 17 czerwca 2012 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 240216,64 zł,

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 254,80 miesięcy

- wyliczona kwota emerytury wyniosła 942,77 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej.

Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie: od 1 lipca 2012 r. – 195,67 zł.

/decyzja – k. 10 – 11 plik II akt ZUS/

Decyzją z 13 lipca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS z urzędu przyznał wnioskodawczyni G. L. (1) emeryturę od 17 czerwca 2012 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 942,77 zł.

Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie: od 1 lipca 2012 r. – 195,67 zł.

/decyzja – k. 12 - 13 plik II akt ZUS/

Następnie decyzją z dnia 11 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r. odmówił wnioskodawczyni G. L. (1) na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia.

/decyzja – k. 17 plik II akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona G. L. (1) i wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 1578/15 oddalił odwołanie i przyznał ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi dla adw. E. M. kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/wyrok – k. 31 w aktach VIII U 1578/15/

Apelację od w/w wyroku złożyła ubezpieczona i wyrokiem z dnia 31 stycznia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie sygn. akt III AUa 305/16 oddalił apelację i przyznał ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi dla adw. E. M. kwotę 166,05 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/wyrok – k. 73 w aktach VIII U 1578/15/

Ubezpieczona w okresie od 10 listopada 1977 r. do 23 lutego 1980 r. była zatrudniona w (...) Zakładach (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora urządzeń dozujących. W trakcie zatrudnienia wnioskodawczyni wystąpiła nieobecność niepłatna w okresie od 6 grudnia 1979 r. do 8 grudnia 1979 r.

/świadczenie pracy – k. 90 plik I akt ZUS/

G. L. (1) w okresie od 1 kwietnia 1992 r. do 1 lipca 1997 r. prowadziła działalność gospodarczą i nie opłacała za nią składek na ubezpieczenie społeczne.

/pismo – k. 205 plik I akt ZUS/

W dniu 14 lutego 2018 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek – k. 34 plik V akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika ubezpieczonej o powołanie biegłego ds. wyliczeń emerytur i rent celem ponownego przeliczenia kapitału początkowego przy uwzględnieniu i zaliczeniu do okresów nieskładkowych okresu od 6 do 8 grudnia 1979 r. (tj. okresu zatrudnienia w Zakładach (...)) oraz okresu od 25 marca 1994 r. do 1 lipca 1997 r. (tj. prowadzenia przez Skarżącą działalności gospodarczej), gdyż skoro nie opłacono za te okresy składek brak podstaw by przeliczać kapitał początkowy z uwzględnieniem tych okresów. W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a wniosek zmierza jedynie do przedłużenia postępowania.

Nadto ewentualne hipotetyczne przeliczenie wysokości świadczeń mogłoby zostać dokonane przez organ ale dopiero po udowodnieniu okoliczności, które nie zotały lub zostały błędnie przyjęte przez ZUS. W ocenie sądu dopuszczenie dowodu z opinii biegłego jedynie w celu zweryfikowania matematycznych obliczeń organu rentowego, przy braku jakichkolwiek merytorycznych zarzutów do tego ustalenia, nie zasługuje na uwzględnienie i zmierza nie tylko do przedłużenia postępowania ale także do mnożenia niecelowych kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż sąd ostatecznie nie rozpoznawał decyzji z 22 czerwca 2012 roku, bowiem w odwołaniu decyzja ta nie została wskazana, a pełnomocnik ubezpieczonej jednoznacznie wyjaśnił, że wnioskodawczyni tej decyzji nie skarży. Wyjaśnienie organu rentowego o przyczynach uznania zaskarżenia także decyzji z 2012 roku nie zasługuje na uznanie, chociaż jest o tyle zrozumiałe, że treść pism odwołującej jest całkowicie nieczytelna i niezrozumiała. Podobnie trudno porozumieć się z ubezpieczoną na rozprawach. Ostatecznie jednak sąd rozpoznął odwołania od decyzji z 7 i 8 maja 2018 roku.

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, Nr 1270, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Trzeba przyjąć, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy. Jednakże nie był w stanie podać jakich okresów zatrudnienia organ rentowy nie zaliczył mu do stażu pracy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w odwołaniach wskazała, że organ rentowy zaniżył wysokość kapitału początkowego, wniosła o ponowne przeliczenie kapitału początkowego przy uwzględnieniu i zaliczeniu do okresów nieskładkowych okresu od 6 do 8 grudnia 1979 r. (tj. okresu zatrudnienia w Zakładach (...)) oraz okresu od 25 marca 1994 r. do 1 lipca 1997 r. (tj. prowadzenia przez Skarżącą działalności gospodarczej)

W toku postępowania przed organem rentowym zostały złożone dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia ubezpieczonej.

Sąd po przeanalizowaniu dokumentacji ustalił, że organ rentowy do ustalenia wartości kapitału początkowego decyzją z dnia 7 maja 2018 r. nie uwzględnił okresów: od 6 grudnia 1979 r. do 8 grudnia 1979 r., gdyż w w/w okresie nie była opłacana składka na ubezpieczenie społeczne z powodu nieobecności niepłatnej. A zatem brak podstaw do uwzględnienia tego okresu przy wyliczaniu kapitału.

Natomiast jeśli chodzi o ustalenie kapitału początkowego ubezpieczonej z uwzględnieniem okresu prowadzenia przez skarżącą działalności gospodarczej od 25 marca 1994 r. do 1 lipca 1997 r. to należy wskazać, że kwestia ta już była przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Łodzi, który wyrokiem z dnia 11 października 2012 r. w sprawie VIII U 178/12 oddalił odwołanie wskazując w uzasadnieniu, że nie ma podstaw dla zaliczenia okresu prowadzenia działalności gospodarczej przez skarżącą w okresie od 1 kwietnia 1992 r. do 1 lipca 1997 r. z uwagi na fakt nieopłacenia

przez G. L. (1) składek na ubezpieczenie społeczne. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 18 lipca 2013 r. w sprawie III AUa 1673/12 na skutek apelacji ubezpieczonej oddalił apelację w tym zakresie.

A zatem Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie jest związany w/w prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie sygn. akt VIII U 178/12, zgodnie z art. 365 § 1 kpc. W myśl tego przepisu, orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

W tym miejscu wskazać należy, że stosownie zaś do treści art. 6 k.c., ciężar dowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów z dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z dnia 7 października 1998 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98 (OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662), Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 roku nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Zatem skoro ubezpieczona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała przed Sądem swoich roszczeń oraz nie przedstawiła dowodów na ich poparcie Sąd mając na uwadze ustalony stan faktyczny oraz powyższe rozważania uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonej.

Nadto należy wskazać, że odwołująca reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w toku postępowania nie przedstawiła dowodów wskazujących na błędne wyliczenie wysokości emerytury i kapitału początkowego przez organ rentowy. Sąd nie znalazł zatem powodów do zakwestionowania wyliczeń organu rentowego.

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżone decyzje są prawidłowe.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i §2 k.p.c., orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Na podstawie §15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adwokata A. D. kwotę 221,40 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

4 IV 2019 roku.

K.K.-W.